

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9709 van 12 juni 2013
in de zaak A. 208.831/XIV-34.905**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pierre Robert
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 Eugène Smitsstraat 28-30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 mei 2013, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 100.782 van 11 april 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 22 mei 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Daargelaten de vraag of de verzoeker zich rechtstreeks kan beroepen op de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van de Europese Unie van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, gaat hij met de bewering dat “het bestreden arrest de asielaanvraag van verzoeker verworpt omdat verzoeker zijn asielaanvraag niet zo snel

mogelijk ingediend heeft” voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het laattijdig indienen van de tweede asielaanvraag enkel in beschouwing neemt als een element van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, samen met de ontstentenis van enig begin van bewijs, het reizen onder de eigen identiteit, het gebrek aan kennis van het verschil tussen het eigen en het valse paspoort en het niet weten of het voorziene visum al dan niet echt was, gecombineerd met het zich wenden tot de eigen Iraanse autoriteiten te Brussel. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

In het tweede middel betwist de verzoeker op geen enkele wijze dat de link tussen hemzelf en zijn politiek actieve schoonbroer en het feit dat een bekende tekenaar met het zeer kritische en satirische tijdschrift van zijn schoonbroer heeft meegewerkt nieuwe elementen zouden zijn die noch op de dienst Vreemdelingenzaken, noch op het commissariaat-generaal werden aangehaald en dat hij nalaat te motiveren waarom die elementen niet eerder konden worden aangehaald en dat de ter terechtzitting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neergelegde stukken niet in de taal van de rechtspleging waren gesteld of werden vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Het arrest Singh van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarnaar de verzoeker verwijst, heeft geen betrekking op de verzoeker en handelt over documenten afkomstig van een gezaghebbende organisatie hetgeen te dezen niet van toepassing is zodat de verwijzing naar dit arrest niet dienstig is. Bovendien gaat de verzoeker voorbij aan de vaststelling in punt 2.2.10.2 van het bestreden arrest dat hij tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal de politieke activiteit van zijn schoonbroer heeft gerelativeerd. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf juni tweeduizend dertien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams